

20000

AZ INFLÁCIÓ

MINDIG VÁLSÁGHOZ VEZET

Ludwig von Mises

LUDWIG VON MISES

Az infláció mindig válsághoz vezet

Fordította: Táborszki Bálint

Ez az ország – és a nyugati világ zöme – jelenleg az infláció és hitelexpanzió időszakát éli. Ahogy növekedik a forgalomban levő pénzmennyiség és bővülnek a bankbetétek, emelkedni kezdenek az árucikkek és szolgáltatások árai. Fellendül a gazdaság.

Viszont a pénzkínálat bővítése és a hitelexpanzió által mesterségesen teremtett fellendülés nem tarthat örökre. Előbb vagy utóbb véget kell érnie, mivel a papírpénz és a bankbetétek nem helyettesítik a nemlétező tőkejavakat.

A gazdaságelmélet cáfolhatatlanul demonstrálta,¹ hogy az expanziós pénz- és hitelpolitika által megteremtett bőség illuzórikus, és szükségszerűen gazdasági krízishez és válsághoz fog vezetni. Ez újra meg újra megtörtént a múltban, és ismét meg fog történni a jövőben.

Ha az ember szeretné elkerülni a folyton visszatérő gazdasági válságokat, mindenekelőtt meg kell akadályoznia a mesterséges fellendülések kialakulását. Meg kell gátolnia, hogy a kormány az alacsony kamatok politikájához folyamodjon, hogy hitelből költskezzen, illetve hogy kereskedelmi bankoktól vegyen kölcsön.

Ez természetesen nagyon nehéz feladat. A kormányok ilyen tekintetben rettentő csökönyösek. Vágynak arra a népszerűsége, amit a fellendülő gazdaság szinte mindig biztosít a hatalmon levő pártnak. Az elkerülhetetlen összeomlás – gondolják – csak később fog

---

¹ [Lásd például: Ludwig von Mises – [Az osztrák közgazdaságtani iskola cikluselmélete](#) és Murray N. Rothbard – [Gazdasági Válságok: Okaik és Gyógymódjuk](#).]

jelentkezni; akkor a másik párt lesz hatalmon, és nekik kell elszámolniuk a szavazók felé azzal a veszedelemmel, amely magjait az elődjük vetette el.

Tehát kétségtelen, hogy egy nap ismét egy gazdasági recesszióval találjuk szembe magunkat, bár lehetetlen meghatározni a kitörésének napját és a súlyosságának fokát. Kétségtelenül rossz lesz. De még a válságnál is rosszabbak lehetnek azok az ideológiai és pszichológiai következmények, amelyeket a válság okainak hibás interpretációja okoz.

A mesterséges expanzió politikájának szószólói minden erejükkel tagadják, hogy a gazdasági krízisek az előzetes expanziós politika elkerülhetetlen következményei. Nagy buzgalommal próbálják felmenteni a kormányt. Ők úgy látják, hogy a kapitalizmus hibás természetéből fakad a rossz üzleti környezet folytonos visszavisszatérése. Egyedül úgy lehet meggátolni a krízist – vonják le a következtetést – ha egy központi tervezési bizottság teljes felügyelete alá vonják a gazdasági rendszert.

Ez lényegében Karl Marx doktrínája. Támogatói – akik szenvedélyesen támadják az álláspontot, miszerint az infláció és a hitelexpanzió okolható a gazdasági válságokért – gyakran és néha önkéntelenül segítik a kommunisták törekvéseit. Amikor beköszönt a válság, a kommunista tanok befolyása alatt álló emberek pontosan úgy fognak érvelni, ahogyan Sztálin szeretné. Azt fogják gondolni: a kapitalizmus megőrzésére tett kísérletek mind elbuktak; a kapitalizmus szükségszerűen a gazdasági katasztrófák ismétlődését eredményezi; ha stabilitást szeretnénk, a kommunizmushoz kell fordulnunk.

A viszály a közgazdászok között, akik a gazdasági krízisek előfordulását a hitelexpanzióknak tulajdonítják, és a hivatalos tan között, ami a kapitalizmus állítólag hibás természetét okolja, sokkal

nagyobb horderejű, mint csupán egy elméleti civakodás. Az, ahogyan az emberek reagálni fognak a jelenlegi fellendülést követő – sajnos aligha elkerülhető – gazdasági zuhanásra, talán a civilizációnk jövőjét is meghatározhatja.

Az embereknek még időben meg kell érteniük, milyen elkerülhetetlen következményekkel jár a jelenlegi kormány pénz- és hitelpolitikája. Tudomásul kell venniük, hogy amit a mesterséges fellendülés összeomlása bizonyít, az nem a kapitalizmus, a magánvállalkozás és a piacgazdaság valamiféle hiányossága, hanem az állami kiadások finanszírozási módszereinek a kudarca.

A fellendülés természetének megértése úgyszintén óvatosabbá teszi az embereket a gazdasági ügyleteik során. Nem fognak áldozatul esni annak a hitnek, hogy a fellendülés örökké tart.

- 1951

Kedves olvasónk,

Bármennyire is fontosnak találjuk a szabadság üzenetét és annak elterjesztését Magyarországon, sajnos képtelenek vagyunk tartósan önerőből, a segítséged nélkül csinálni.

Kérjük, támogasd az oldalunkat egy egyszeri összeggel, vagy iratkozz fel egy havonta automatikusan ismétlődő támogatásra [ide kattintva](#).